

когато сме незѣжи. Прѣдставете си, че азъ съмъ човѣкъ, който владѣя законитѣ на природата и нѣмамъ нито петъ пари въ джоба си, нито кесия, нито слуги. Излизамъ на планината, огладнѣя и седна на единъ камъкъ. Тропна съ прѣчицата си и тъй като въ 1001 нощъ, яденето излѣзе. Ще се нахраня. Тропна пакъ — масата се прибере, нѣма я. Искамъ да си почина. Какъ? На трѣвата, или на кревата? Тропна — приготвено легло легна си, Тропна — леглото пакъ изчезне. Искамъ да пътувамъ. Съ аеропланъ, или съ автомобилъ? Тропна пристига автомобилътъ. Питамъ: съ кого трѣбва да се приравня, я ми кажете! Туй приравняване въ съврѣменнитѣ хора е смѣшно.

Въ една видна евангелска църква на Спържи, една отъ най-богатитѣ евангелски църкви, трѣбвало да се събератъ пари за благотворителни цѣли. Членоветѣ на тази църква били все богати хора, прѣпълнени имъ каситѣ съ злато. Събиратъ се всички благочестиви християни да се помолятъ на Христа, да имъ прати нѣкакъ една крупна сума, за да подема тѣ Неговото дѣло, да свършатъ добре тази работа. Ще се молятъ на Христа, да отвори кесииѣ на другитѣ хора, когато тѣ иматъ въ изобилие. Спържи проповѣдникътъ, имъ казва: „Слушайте, братя, да не изкушаваме Христа! Ето, азъ отварямъ кесията си и да-